ปัญหาการขอคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ.2560[1]

นายนพพร มิตรเทวิน[2]

ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax) เป็นภาษีทางอ้อมที่มีการจัดเก็บจากฐานการบริโภคซึ่งเป็นการจัดเก็บจากสินค้าและบริการเฉพาะอย่างที่ผลิตภายในประเทศและสินค้าที่นำเข้า ซึ่งถือเป็นภาษีที่เป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของประเทศและยังมีบทบาทในการชดเชยภาษีศุลกากรที่จัดเก็บได้น้อยลง อีกทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมรัฐ จึงกำหนดโครงสร้างภาษีในเรื่องการขอคืนภาษีสรรพสามิตให้กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสมิต พ.ศ.2560[3] ประกอบกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ. 2560 ซึ่งในทางทฤษฎีแล้วภาษีสรรพสามิตอยู่ในประเภทเดียวกันกับภาษีการขาย โดยที่ภาษีสรรพสามิตนั้นเป็นภาษีการขายเฉพาะอย่าง (Selective Sales Tax) ซึ่งถือเป็นภาษีที่เป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของประเทศรองจากภาษีสรรพากรที่ทำการจัดเก็บตามประมวลรัษฎากร ในช่วงตลอดระยะเวลา 30 ปีที่กฎหมายภาษีสรรพสามิตมีผลบังคับใช้ และปัจจุบันได้มีการปรับปรุงกฎหมายและรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นภาษีบริโภคจากเดิมประกอบด้วยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 พระราชบัญญัติสุราพ.ศ.2493 พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 และพระราชบัญญัติไพ่ พ.ศ.2486 ให้รวบรวมอยู่ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ฉบับเดียวเพื่อเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตให้ครอบคลุมถึงภาษีการบริโภคต่างๆและกำหนดผู้มีหน้าที่เสียภาษีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี

---

[1]บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ.2560 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รติชัย รถทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วิฉัฐฎฐา แสงสุขและรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์.

[2]นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษีอากร คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

[3]กรมสรรพสามิต,**คำอธิบายพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560,** หน้า 126.

ฐานที่ใช้ในการคำนวณภาษีการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษีการควบคุมการจัดเก็บภาษี มาตรการบังคับในการจัดเก็บภาษีความผิดทางอาญาและการดำเนินคดีนอกจากนี้ยังกำหนดสิทธิที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงได้รับและหน้าที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องปฏิบัติไว้ชัดเจนให้ครอบคลุมสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีลดหย่อนภาษี การขอคืนภาษีและหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนสรรพสามิต การยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีการแจ้งวันเวลาทำการและหยุดทำการ ราคาขายปลีกแนะนำตลอดจนการจัดทำบัญชีประจำวันและงบเดือน โดยภาพรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่าเป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับโครงสร้างที่เป็นสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติทางภาษีอยู่ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ฉบับเดียวและยังมีบทบาทในการชดเชยภาษีศุลกากรที่จัดเก็บได้น้อยลง อีกทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมรัฐจึงกำหนดโครงสร้างภาษีในเรื่องการขอคืนภาษีสรรพสามิตให้กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสมิต พ.ศ.2560 ประกอบกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้ว สำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ สำหรับสินค้าสรรพสามิต 3 ประเภท คือ เครื่องดื่มแบตเตอรี่ และ สุราและกำหนดถึงการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ของสินค้าสรรพสามิตทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว

โดยเมื่อพิจารณามาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสมิต พ.ศ.2560 ประกอบกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ.2560 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้นำเข้าที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการขอคืนภาษีสรรพสามิต แต่พบว่าบทบัญญัติข้างต้นกำหนดให้คืนภาษีสรรพสามิตได้เฉพาะสินค้าสรรพสามิต 3 ประเภท คือ เครื่องดื่มแบตเตอรี่ และ สุราเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงสินค้าตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเหตุแห่งการขอคืนภาษีสรรพสามิตได้เฉพาะกรณีสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ดังนั้นกฎหมายดังกล่าวนั้นจึงไม่สอดคล้องต่อหลักการบริหารภาษีอากรที่ดีของ อดัมสมิท (Adam Smith) 4 ประการ[4] ได้แก่ หลักความเป็นธรรม (Equity) หลักความแน่นอน (Certainty) หลักความสะดวก (Convenience) และหลักความประหยัด (Economy) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางภาษีอากร อีกทั้งยังไม่สอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทางด้านการค้าและการลงทุน

[4]ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล, **กฎหมายภาษีอากร**, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร :บริษัท ที.เค.เอส. สยามเพรส แมเนจเม้นท์, 2556), หน้า 54.

ของประเทศไทย ทั้งในระดับประเทศและระดับสากลซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายในเรื่องของการคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ดังต่อไปนี้

1.ปัญหาการขอคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

การขอคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้นั้น ตามมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ประกอบกฎกระทรวงซึ่งกำหนดให้คืนภาษีได้เฉพาะสินค้าที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพเพียง 3 ประเภทเท่านั้น คือ สินค้าประเภทเครื่องดื่ม แบตเตอรี่ และสุรา ซึ่งสินค้าตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 มีสินค้าถึง 16 รายการ เช่น สินค้าเครื่องไฟฟ้า เครื่องแก้ว สินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องหอม เป็นต้น หากสินค้าประเภทอื่นนอกจากสินค้า 3 ประเภทที่กล่าวถึง เช่น สินค้าเครื่องไฟฟ้า เครื่องแก้ว สินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องหอม เกิดความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนไม่อาจใช้การได้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าย่อมไม่มีสิทธิขอคืนภาษีได้ ซึ่งสินค้าตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีนั้นปัจจุบันต่างเป็นสินค้าที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศหากกำหนดสินค้าเพียง 3 ประเภทเท่านั้นที่ขอคืนภาษีได้ย่อมถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือ ผู้นำเข้าอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีอากร

2.ปัญหาเหตุในการขอคืนภาษีสำหรับสินค้าที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

ในการขอคืนภาษีสำหรับสินค้าที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเหตุที่ขอคืนภาษีสรรพสามิตไว้เพียง 2 กรณีคือ เหตุเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพเท่านั้น ไม่รวมถึงเหตุอื่นเช่นกรณีความสูญหาย ซึ่งจากการศึกษากฎหมายประเทศออสเตรเลีย ประเทศมาเลเซีย และ ประเทศสิงคโปร์นั้นมีความใกล้เคียงกัน ในเรื่องเหตุแห่งการขอคืนภาษีโดยทั้งสามประเทศกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าสามารถขอคืนภาษีได้ในกรณีที่สินค้าที่ทำการเสียภาษีสรรพสามิตเรียบร้อยแล้ว[5] หรือเป็นสินค้าที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเกิดการเสื่อมสภาพหรือถูกทำให้เสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย โดยเฉพาะกฎหมายของประเทศออสเตรเลียและประเทศสิงคโปร์ยังได้กำหนดถึงเหตุถูกโจรกรรมหรือไม่เหมาะสมสำหรับการ

---

[5]นางสาวปัฐมาภรณ์ สินทรัพย์, “การคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่สูญหายหรือเสียหาย” วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558, หน้า 88.

บริโภคของมนุษย์เอาไว้ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นเหตุแห่งการสูญหายเช่นเดียวกันอันมีความหมายที่กว้างและครอบคลุมเพื่อขจัดปัญหาในการตีความเมื่อเกิดกรณีสินค้าสูญหายจึงควรแก้ไขตามมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยกำหนดถึงเหตุแห่งการขอคืนภาษีให้หมายความรวมถึง กรณีที่สินค้าเกิดความสูญหาย เพื่อทำให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าสามารถขอคืนภาษีสรรพสามิตได้โดยใช้กฎหมายของประเทศออสเตรเลียมาเป็นแนวทางในการแก้ไขเนื่องจากมีความหมายที่กว้างและครอบคลุมถึงเหตุสูญหายในหลายกรณี

3.ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาการขอคืนภาษีอากรของผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 มิได้กำหนดระยะเวลาในการขอคืนภาษีไว้จึงเป็นกรณีที่กฎหมายภาษีนั้นไม่มีความชัดเจนในเรื่องของตัวบทกฎหมายในส่วนของวิธีปฏิบัติ เพราะการที่กฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาในการขอคืนไว้ อาจเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการขอคืนภาษีอันเป็นเท็จ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐ ในส่วนของการกำหนดระยะเวลาในการขอคืนภาษีสรรพสามิตของผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้านั้น ผู้ศึกษาได้ศึกษาเทียบเคียงกับเรื่องการขอคืนอากรตามมาตรา 29 (4) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 เป็นกรณีผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้วหากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรจะต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร[6] ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจึงควรกำหนดระยะเวลาในการขอคืนภาษีสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2560 เช่นเดียวกับกำหนดระยะเวลาการขอคืนอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

4.ปัญหาระยะเวลาการมีคำสั่งคืนภาษีของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การทำคำสั่งในการคืนภาษีของเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้พ.ศ. 2560 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 110 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2560 นั้นไม่ได้มีการกำหนดเรื่องของระยะเวลาการมีคำสั่งคืนภาษีของเจ้าพนักงานสรรพสามิตภายในระยะเวลาใด จึงเป็นกรณีที่กฎหมายภาษีนั้นไม่มีความชัดเจนในเรื่องของตัวบทกฎหมายในส่วนของวิธีปฏิบัติ เพราะการที่

---

[6]ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชูชาติ อัศวโรจน์,**คำอธิบายพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560**, พิมพ์ครั้งที่ 1, (ตุลาคม 2560) หน้า 210.

กฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาดังกล่าว ย่อมส่งผลเสียกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสบเหตุและได้รับความเสียหาย อาจได้รับเงินคืนล่าช้าอีกทั้งยังไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งควรจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวด้วยความรวดเร็วเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีตามสิทธิที่ผู้เสียภาษีพึงได้รับตามที่กฎหมายกำหนด

การศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาปัญหาการคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้นำเข้าสินค้าประเภทอื่นตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตและเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีในการขอคืนภาษีอากรควรแก้ไขกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ.2560 ข้อ 2 ซึ่งออกโดยอาศัยมาตรา 110 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2560

โดยแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ.2560 ข้อ 2 จากเดิม “ข้อ 2. ให้สินค้าดังต่อไปนี้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้ว เนื่องจากสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

(1) เครื่องดื่ม

(2) แบตเตอรี่

(3) สุรา”

กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ พ.ศ.2560 ข้อ 2 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่เป็นว่า

“ข้อ 2. ให้สินค้าทุกประเภทตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้ว เนื่องจากสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้”

2.เพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เพิ่มมากขึ้น และเพื่อขจัดปัญหาในการตีความกฎหมายควรแก้ไขตามมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดย โดยใช้กฎหมายของประเทศออสเตรเลียมาเป็นแนวทางในการแก้ไขเนื่องจากกฎหมายดังกล่าวนั้นมีความหมายที่กว้างและครอบคลุมถึงเหตุสูญหายในหลายกรณี

โดยแก้ไขเพิ่มมาตรา 110 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 จาก เดิม “มาตรา 110 ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้”

แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 110วรรคแรก ใหม่เป็นว่า“มาตรา 110 วรรคแรกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่า**สูญหาย**หรือเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้”

และเพิ่มเติมคำนิยามคำว่า สูญหาย ในมาตรา 4 ว่า **“มาตรา 4 “สูญหาย” หมายความว่า ไม่พบสินค้าเพราะเหตุการณ์อันเกิดจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดจากการกระทำของมนุษย์มาแทรกแซง แต่เป็นเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดหมายหรือไม่อาจป้องกันได้แม้ได้ใช้ความระมัดระวังอันพึงคาดหมายตามภาวะเช่นนั้นแล้วก็ตาม เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว พายุ ไฟไหม้ และให้หมายความรวมถึงความสูญหายที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเก็บรักษาสินค้าซึ่งเป็นความเสียหายทางกายภาพ ทั้งนี้ต้องเป็นเหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่อาจคาดการณ์ได้หรือเหตุสุดวิสัยอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และรวมถึงกรณีที่สินค้าถูกโจรกรรม”**

3.เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจน และเพื่อป้องกันการขอคืนภาษีอันเป็นเท็จ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐ และลดปัญหาการพิสูจน์การสูญหายหรือความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนไม่อาจใช้การได้ควรกำหนดระยะเวลาในการขอคืนภาษีตามมาตรา 110 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2560 เช่นเดียวกับกำหนดระยะเวลาการขอคืนอากรตามมาตรา 29(4) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

โดยแก้ไขเพิ่มมาตรา 110 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 จาก เดิม “มาตรา 110 ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้”

เพิ่มเติมข้อความจากประเด็นปัญหาที่ 1 ใหม่เป็นว่า **“มาตรา 110 วรรคแรกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าสูญหายหรือเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ ทั้งนี้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะต้องยื่นคำขอคืนภาษีภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่สินค้าสูญหายหรือเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้”**

4.เพื่อขจัดปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาคำขอคืนภาษีอากรของเจ้าพนักงานสรรพสามิตและลดการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคำขอของเจ้าพนักงานสรรพสามิตอีกทั้งเพื่อให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้วยความสะดวกรวดเร็ว

โดยแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกรมสรรพสามิตเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้พ.ศ. 2560 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 110 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2560 ข้อ 6 จากเดิม “ข้อ 6 ให้สรรพสามิตพื้นที่ต้นทางพิจารณาคำขอคืนภาษี พร้อมเอกสารหรือหลักฐานบันทึกการตรวจสอบสินค้า และบันทึกการควบคุมการทำลายสินค้า เมื่อเห็นว่าถูกต้อง ให้มีคำสั่งคืนภาษีต่อไป”

ประกาศกรมสรรพสามิตเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้พ.ศ. 2560 ข้อ 6 แก้ไขใหม่เป็นว่า

“ข้อ 6 ให้สรรพสามิตพื้นที่ต้นทางพิจารณาคำขอคืนภาษี พร้อมเอกสารหรือหลักฐานบันทึกการตรวจสอบสินค้า และบันทึกการควบคุมการทำลายสินค้า เมื่อเห็นว่าถูกต้อง ให้มีคำสั่งคืนภาษีต่อไป **โดยสรรพสามิตพื้นที่ต้นทางต้องพิจารณาคำขอคืนภาษีให้แล้วเสร็จภายใน 180 วันนับแต่วันยื่นคำขอคืนภาษี”**

บรรณานุกรม

กรมสรรพสามิต. **คำอธิบายพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560**.

ฐาปณี มหาวรศิลป์. **“**ภาษีสรรพสามิต: เครื่องมือนโยบายเพื่อแก้ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

นางสาวปัฐมาภรณ์ สินทรัพย์. “การคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่สูญหายหรือเสียหาย.” วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชูชาติ อัศวโรจน์. **คำอธิบายพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560,**

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. **คำอธิบายทฤษฎีและหลักกฎหมายภาษีอากร.** พิมพ์ครั้งที่ 3**.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.